

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Admirandvm vindictae divinae theatrvm

Tympe, Matthäus

Monasterii Westphaliae, 1611

Auaritia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51314)

Quidam ex astris prædixerat Anglorum Regem Henricum eius nominis 7. eo anno periturum. Res est ad Regem delata. accersuit hominem verbis honorificis, dissimulans quod rescerat. Rex inter cetera percotatur hominem, num ex astris certa prædici possint? aiebat: nū ipse esset eius artis peritus: annuebat, sperans se tanto pluris habitum iri à Rege. Tum Rex dicitur mihi ubi tu futurus es his festis natalitij, instabat enim natalis Domini, hærebat. Cū urgente Rege negaret se posse certum prædicere, ergo, inquit Rex, ego sum artis peritior quàm tu, nā scio te futurum in turri: sic enim vocant locum munitum Londino imminentem in quo seruantur quos volunt esse in tuto, simulq; innuit ut duceretur. illic ubi satis refrixerat diuinandi calor cum risu dimissus est Eras. de Lingua.

DE AVARIS QVI GRAVISS. DEO
penas dederunt.

A NNO Chr. 1066. (teste Lamberto eius temporis scriptore) Reginherus Misnensis Episcopus post refectionem in cubiculum, ubi thesauros suos, quorum nimis amator erat, nullo cōscio infoderat, quasi paululum requiescere volens sese inclusit: cumq; iā die vergente in vespere præter modum consuetudinemq; suam sono indulgere videretur, re insolitam mirantes cubicularij pulsare ostium cœperunt, sed nec pulsantibus nec vociferantibus vllum daturus i. Deus iustus iudex pro cuiusq; virtutis meritis stipendia digna persoluit. Terribilis in consilijs super filios hominum.

B 2 respon-

In ultione
Episcopi
avarissimi
Deus da-
mones car-
nifices pra-
parat.

2.

Anno 1588

Vide Bar.
anno 1662

3.

Taul. Diac.
lib. 18. me-
morat eū
fuisse con-
temptorem
pauperū,
spoliatorē
diuitum,
cumulādx
pecuniae
studiosiss.
ab eadem
eroganda
alienissi-
mum.

4.

responsum. Tandē effractis foribus irru-
pentes inuenerunt eum fractis ceruicibus
lore tetra exanimem ipsis thesauris suis in-
ferabilem in modum incubantem.

Michael ab Iffelt refert (lib. 1. Mercu-
Gello belgici) panes secundarios à quoda-
tenacissimo Euclione prope Rodopolin fi-
no immisos palaq; rursus extractos sang-
nem miraculosē lacrymasse, & paulatim in-
neres resolutos fuisse.

Iustiniano minori (vel Iustino) imp. tan-
fuit cupiditatis rabies, vt arcas (cistasq;) fi-
reas iuberet fieri, & in palatio poni, in quib-
ea quaecunq; rapiebat auri talenta congrega-
ret, ideo improuiso cum morbi signum ni-
lum praecessisset amisso rationis intel-
amens effectus est. Atq; hac imperatoris
sania erat tanta vt vnus idemque dies & vit-
& amentiam tandem finierit. Nam mori
quos principibus Deus immittit non ex
morum intemperie sed ex morum prauitate
ortos, nec medicus vllus curare nec medici-
mentum vllum tollere potest.

Anno Christi 553. Constantinopoli di-
quidam cum ægrotaret mortemque timeret
triginta libras argenti in pauperes erogauit
restitutus autem praeter spem suam bonae
letudini, fraude diaboli eo inductus est vt
cti ipsum poeniteret, hocq; fideli cuidam
amico aperiret. Monet ille hominem ne ha-
malae assentiatur cogitationi, Deumq; irrita-

qui propter istam largitatem miseratus san-
tatem donarit, alioqui fore vt subita morte
nondum mutato facto pereat. Cum non mo-
ueretur ille, sed magis magisq; irritaretur; a-
micus, quando, inquit, salutare cōsiliū non
admittis, aliud tibi subijciam. Poscenti hoc,
verè misericors ille; agedum, ait, ad templum
vade, & non te sed me in pauperes elargitum
pecuniam istam dicito, ipse statim triginta li-
bras reddam. Consentiens infelix ille ad tem-
plum abiit, auroq; accepto ita vt alter præce-
perat locutus est inde egrediens, ad ipsam tē-
pli portam mortuus concidit. Clericis de rei
nouitate stupentibus omnibusq; alijs, qui for-
re aderant, iubentibus alterum pecuniam re-
cipere suam, ille non obtemperauit, sed inter
egenos omnem diuisit, quod diceret, Deum
non pati sannas. Promissa enim, Deo non so-
lum pecuniam, sed & verba voluntatemq; ob-
ligant, & quidquid homo Deo pollicitus fue-
rit id præstare opus habet, virgo virginita-
tem, continens continentiam. hæc Cedrenus.
Ob auaritiã grauib⁹ pœnis diuinitus castigati
sunt, Giezi (4. Reg. 5.) Iudas (Matt. 26. Act. 1.)
Ananias & Sapphira (Act. 5.) Achan (Ios. 7. 1.)
Saul (1. Reg. 15. 20.) Iohel & Abias iudicij
peruersores, (3. Reg. 8.) Achab
cum Iezabel (3.
Reg. 21.)

Auarus in-
firmus pe-
cuniã pau-
peribus di-
stribuit, &
ipsam repe-
tendo cas-
dit mortu-
us.
Vide locū
de impos-
tura.